

Chương 366: Địa Vị Xã Hội Quý Tộc Và Quá Khứ Của Gia Tộc Grantz

(Số từ: 3823)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:14 PM 22/04/2023

Có hai lý do khiến Harriet ngần ngại kể cho tôi nghe cuộc trò chuyện của mình.

—Đầu tiên, bởi vì bất kể nó diễn ra như thế nào, nó sẽ dẫn đến việc nói xấu cha mẹ của một người bạn.

—Thứ hai, cô ấy lo lắng rằng tôi sẽ bị tổn thương bởi những gì cô ấy nghe được.

Sau khi trở lại Temple, Harriet và tôi nói chuyện trong một phòng thí nghiệm trống không trong biệt thự của câu lạc bộ nghiên cứu ma thuật.

Harriet đã được mời dùng bữa sáng.

Những người có mặt là Công tước Grantz và vợ của ông ta.

Harriet nói rằng Công tước Grantz trông có vẻ bối rối, như thể ông ấy không mong đợi cô ấy sẽ tham gia bữa ăn sáng.

Tất nhiên, Harriet, người được mời một mình, hẳn còn bối rối hơn.

"Chà, họ chỉ... bắt đầu bằng cách hỏi cha mẹ em thế nào, và liệu có kế hoạch gì để đến Thủ đô Đế quốc không."

Có vẻ như Nữ công tước tò mò về Harriet de Saint-Owan, con gái của một Công tước, hơn là Harriet, sinh viên của Temple.

Harriet do dự và dường như không chắc liệu cô ấy có nên chia sẻ câu chuyện này hay không.

"Và rồi... đột nhiên, bà ấy nói rằng là không chắc cuộc sống ở Temple có thực sự tốt hay không... nên..."

"Ý em là gì?"

"Tại Temple, ngay cả những người dân thường cũng được giáo dục. Vì vậy... khi các quý tộc hoặc Hoàng tộc kết hôn sau này, những chuyện xảy ra ở Temple có thể trở thành một vụ bê bối... Mặc dù có luật bất thành văn là không được nói về nó, nhưng tin đồn vẫn lan rộng... như ai đã làm gì với ai..."

Ah.

Tôi hiểu những gì cô ấy đang nói.

"Vì vậy, họ đang nói rằng vì bất cứ ai có tiền đều có thể vào Temple, những đứa trẻ quý tộc ngoại tình với dân thường có thể gây ra vấn đề trong hôn nhân tương lai của chúng?"

"Sao, sao anh lại nói như vậy! Thật thô tục, nghiêm túc đấy!"

Khi tôi nói thẳng vấn đề, mặt Harriet đỏ bừng và cô ấy hét lên.

Tuy nhiên, Harriet dường như bỏ cuộc khi tôi thẳng thừng bày tỏ điều đó, và cô ấy gục xuống bàn.

"Dù sao... những gì anh nói là đúng. Chỉ vì xuất thân của họ trong Temple, đàn ông và phụ nữ rất khó được đối xử tử tế khi tìm kiếm một người bạn đời sau này... vậy thôi."

Khi cô ấy nói điều này, những bím tóc của Harriet vương vãi khắp bàn.

Thật dễ thương.

"Vì vậy, giá trị của họ giảm?"

"G-giá trị?! Biểu cảm của anh thực sự... nhưng em không thể không đồng ý. Phải, giá trị của chúng đang giảm đi. Vì vậy, một tiểu thư đang hoàng nên cư xử tốt và thay vì được giáo dục với những người hạ đẳng ở một nơi như Temple, tốt hơn là nên có một gia sư riêng... Như vậy, sau này họ có thể tìm được một người bạn đời tốt. Đó là những gì bà ấy nói..."

"Tranh chấp hôn nhân?"

"Phải..."

Công tước Grantz bùng nổ, Công tước và Nữ công tước chiến đấu trước mặt Harriet.

Vì vậy, đó là lý do tại sao Công tước Grantz xin lỗi. Ông ta đã vô tình cho bạn của con gái mình thấy một cuộc tranh chấp hôn nhân.

Bị gọi là đứa con thấp kém sẽ là một sự sỉ nhục đối với tất cả những người bạn đến thăm, và Harriet hẳn cũng cảm thấy rất khó chịu.

Mặc dù đó không phải là điều dễ nói với cha mẹ của một người bạn, nhưng có vẻ như Nữ công tước đã thiếu sự tế nhị để phù hợp với niềm kiêu hãnh của mình.

"Dù sao thì, anh hiểu lý do tại sao em không muốn nói về nó, phải không?"

"...Ừm, anh cho là thế."

Cuối cùng, nó chắc chắn sẽ trở thành tin đồn về cha mẹ của bạn tôi, và tôi không muốn làm tổn thương bản thân bằng cách thảo luận về nguồn gốc khiêm tốn của họ.

"Thành thật mà nói, em không thực sự tiếp thu được nó."

Harriet thở dài thườn thượt.

"Dựa dẫm vào người khác vì giá trị của bản thân, họ kết hôn với ai, họ xuất hiện như thế nào trong mắt người khác. Chỉ tập trung vào những điều này, sống một cuộc đời cho họ... Đúng, như anh

đã nói, giá trị của họ. Họ chỉ quan tâm đến giá trị của bản thân. Nếu đó là những gì quý tộc thực sự làm."

Harriet nhìn tôi.

"Sự khác biệt giữa đó và chế độ nô lệ là gì?"

Tập trung quá nhiều vào giá trị của bản thân cuối cùng sẽ dẫn đến sự khách quan hóa bản thân.

Lối sống cư xử khiêm tốn và tránh hòa nhập với tầng lớp thấp hơn để tìm một người sẽ trả nhiều tiền hơn cho họ.

Harriet lập luận rằng cô ấy không thể thấy sự khác biệt giữa cuộc sống đó và cuộc sống của một nô lệ.

"Em không nghĩ giá trị của mình chỉ đến từ bản thân, nhưng nó cũng không chỉ đến từ bên ngoài. Vì vậy... thật không thoải mái."

Ôi trời.

"Ah, thật đáng yêu. Cô bé này từ khi nào lớn như vậy?"

Đáng yêu đến mức muốn cắn phải không nào?

Khi tôi xoa đầu cô ấy thật mạnh, lông mày của Harriet nhú lại.

"Ah! Anh đang nói cái gì vậy! Em có phải trẻ con không? Dừng lại đi!"

Harriet hét lên khi cô vuốt lại mái tóc rối bù của mình.

"Năm ngoái vào khoảng thời gian này, em đã phản nản với Ludwig rằng sẽ không thoải mái nếu sinh viên Class B vào ký túc xá Class A. Nếu em thay đổi nhiều như vậy, thì đó là một vấn đề lớn."

"!!!!"

Nghe tôi nói, mặt Harriet đỏ bừng như muốn tan ra.

Nếu có thể diễn tả câu nói 'Tôi muốn chết vì xấu hổ' thông qua nét mặt, thì đó chính là cô ấy.

"Chà, đừng khơi lại quá khứ... Chuyện đó, và đó không phải là về quý tộc và thường dân... Những lợi ích đó... E-em không biết gì hết. Đồ ngốc. Em ghét anh. Làm sao anh có thể nhớ được điều đó...?"

Cuối cùng, Harriet dường như cạn lời, bấu môi càu nhàu.

Hôm nay cô ấy dễ thương vô cùng. Tôi nên làm gì? Harriet có trở nên như thế này khi cô ấy quyết định rằng mình không có gì để nói không?

Thái độ của Nữ công tước tất nhiên là không đáng khen, nhưng cũng không có gì là lạ.

Trên thực tế, đối với những người cả đời được đối xử cao thượng, suy nghĩ như vậy có thể là điều tự nhiên. Thật vậy, Temple có nhiều Hoàng tộc và quý tộc, nhưng một số từ chối tham dự vì họ phải học chung với thường dân và mất địa vị.

Vì vậy, những quý tộc có quan điểm như Nữ công tước Grantz thực sự khá phổ biến.

Trên thực tế, Harriet bây giờ cảm thấy xấu hổ vì những lời nói trong quá khứ của mình, nhưng cô ấy từng là kiểu người phân chia mọi người thành các giai cấp dựa trên tài năng và địa vị.

Nếu tôi không bắt cô ấy trải qua khóa huấn luyện miễn dịch, cô ấy vẫn sẽ là loại người đó.

"Khi anh nghĩ về điều đó một cách trung thực, những quý tộc và Hoàng tộc xung quanh anh đều tốt bụng một cách lạ thường."

"Hả? Sao đột nhiên?"

"Không, đó là sự thật. Mặc dù Temple cấm phân biệt đối xử dựa trên địa vị, nhưng trên thực tế, họ có thể dựa vào quyền hạn hoặc địa vị của mình, nhưng không ai trong số họ làm điều đó với anh, phải không?"

Trước lời nói của tôi, Harriet há hốc miệng nhìn tôi chằm chằm.

"Anh, đồ điên... Sao anh có thể nói thế sau khi biết những gì họ đã trải qua ở Temple?"

Đó là bởi vì tôi không muốn chạm vào chủ đề này, biết rằng điều đó có thể khiến cô ấy khó chịu. Harriet cắn nhai tôi một lúc, nói rằng tôi không nên là người nói về lòng tốt của những người xung quanh tôi.

Nó không giống như cái gã đã chửi rửa và đấm tôi khi tôi cố gắng đứng lên bảo vệ mình nên có gì để nói.

Không, ý tôi không phải thế.

"Không, ý anh không phải thế. Có cả người lớn nữa."

"Người lớn?"

"Ừm. Cha mẹ của em hay gì đó... và những người khác nữa."

Công tước Saint-Owan nói rằng địa vị xã hội sẽ không thành vấn đề vì dù sao thì sinh viên của Royal Class cũng sẽ trở nên quan trọng.

Bertus nói mọi người dưới quyền anh đều bình đẳng.

Charlotte cuối cùng đã đối xử với tôi một cách tùy tiện vì những lý do riêng của cô ấy khi thời gian trôi qua.

Ngay cả Công tước Grantz cũng hành động như một người hàng xóm bình thường, khi xem xét hành động của ông ta.

Ngay cả Hoàng đế cũng không nhấn mạnh vào các nghi thức khi ông ấy ở một mình với tôi và Ellen, mặc dù vị trí của chúng tôi có thể đóng góp một phần trong đó.

Vì vậy, tôi chưa bao giờ phải đối phó với những quý tộc kiêu ngạo và tự phụ như Nữ công tước xứ Grantz.

KHÔNG.

Có một số.

Giống như Erich và Heinrich.

Heinrich đã thay đổi sau khi tôi dạy cho anh ấy một bài học, và Erich trở nên thận trọng sau khi chứng kiến điều đó.Ồ, đúng rồi, không phải Erich cũng bị tôi đánh sao? Tôi hoàn toàn quên về điều đó.

Hừm...

Harriet đã không sai.

Tất cả những người đó đã trải qua điều gì đó với tôi.

Cho rằng Nữ công tước Grantz là một quý tộc kiêu ngạo điển hình, tôi bắt đầu đặt câu hỏi về những điều mà tôi đã cho là hiển nhiên.

"Nhưng không phải Liana thờ ơ với địa vị xã hội ngay từ đầu sao?"

"Hừm?"

—Liana de Grantz.

Thái độ lạnh lùng và bầu không khí xa cách khiến cô ấy khó tiếp cận.

Nhưng trên thực tế, cô ấy là một người dễ tính, đối xử với người khác không chút giả tạo.

Cô thậm chí còn lôi kéo một tên tội phạm phạm hại trong suốt lễ hội.

"Em nghĩ... là cậu ấy."

Liana không thích hoặc từ chối những người dựa trên tính cách chứ không phải xuất thân của họ.

Tất cả các quý tộc xung quanh tôi, sinh viên hay phụ huynh, không bao giờ coi trọng địa vị xã hội với tôi. Tôi coi đó là điều hiển nhiên.

Đối xử thờ ơ với thường dân, như Công tước Grantz, thực sự là một trường hợp bất thường.

Rõ ràng là Liana chịu ảnh hưởng của cha cô nhiều hơn mẹ cô.

Hành vi đối xử bình đẳng với mọi người của cha cô, và mẹ cô người coi trọng quyền lực xuất phát từ tư thế và lòng kiêu hãnh của một quý tộc.

Bị mắc kẹt giữa hai người đó, Liana giống cha mình, đó là lý do tại sao cô ấy có tính cách dễ dãi và không sợ hãi như vậy.

Bây giờ, bước cuối cùng.

Chỉ còn một bước nữa.

"Khi cha mẹ Liana cãi nhau, họ đã nói gì với nhau?"

"Sao anh cứ hỏi thế?"

"Xem đánh nhau là thứ thú vị nhất trên đời. Ngoài ra, ai lại không tò mò về việc ngay cả một gia đình

quý tộc danh giá như Gia tộc Công tước cũng có những cuộc chiến hôn nhân?"

"Không ai tò mò về điều đó! Anh thực sự là đồ tồi!" Harriet, không thể chịu được những câu hỏi ác ý và sự kiên trì của tôi, cuối cùng lâm bầm với vẻ mặt chán nản.

Harriet ngồi ở một nơi mà cô không muốn đến, nhưng trí nhớ của cô rất nhạy bén.

"Chỉ là... Công tước nói rằng địa vị xã hội của một người không thể định nghĩa một con người, và nếu cô đối xử với mọi người như vậy, cô sẽ không còn ai ở bên mình. Nữ Công tước... nói rằng thái độ như vậy là lý do tại sao các quý tộc kết thúc trong đống nát trong Temple... Đại loại thế."

Lời nói của cô ấy lẫn lộn với những tiếng thì thầm khó hiểu, nhưng có một điều đã trở nên rõ ràng.

Để bạn của con gái mình tham gia cùng họ ăn sáng mà không có mặt con gái mình, và buộc cô ấy phải có ý kiến riêng của mình, Công tước hẳn đã nổi cáu.

Sự tức giận có thể khiến một người mất đi lý trí.

‘Địa vị xã hội không thể định nghĩa một con người.’

Câu nói đó đã nói lên tất cả.

Công tước Grantz hẳn đã đứng về phía lực lượng cách mạng.

—Ba ngày sau.

“Ông ấy rất cẩn thận.”

Tôi đã nghe báo cáo của Sarkegar trong phòng ký túc xá của mình ở Temple.

"Bao nhiêu?"

"Thần không thể tìm thấy bất cứ điều gì có thể chứng minh sự nghi ngờ của Điện hạ là sai... hay đúng. Có vẻ như sự nghi ngờ của ngài có thể chỉ là một phỏng đoán."

Theo lệnh của tôi để điều tra Công tước Grantz, Sarkegar ngay lập tức hành động.

Ông ta không thể thâm nhập vào những nơi được bảo vệ nghiêm ngặt, nhưng nơi ở của Công tước không đến mức đó.

Tuy nhiên, Sarkegar không thể tìm thấy một bằng chứng nào chứng minh mối liên hệ của Công tước với lực lượng cách mạng.

"Nếu ông ta thực sự có liên quan, chúng ta có thể sẽ tìm ra bằng chứng theo thời gian... Nhưng nếu ông ta kỹ lưỡng như vậy, có lẽ ông ta sẽ không để lại bất kỳ bằng chứng nào. Không thể tìm ra mô hình và phương pháp của các bức thư được mã hóa trước khi phát hiện ra chúng. Sử dụng tài liệu viết tay, nên khó có thể biết được những bức thư, tài liệu mà bọn chúng đưa ra hàng ngày có liên quan đến lực lượng cách mạng hay không, dù có

biết cũng không giải mã được nội dung mã hóa. Một tin nhắn được mã hóa."

Chuyến thăm cuối cùng của Owen de Gethmora có thể là vì mục đích kinh doanh, không liên quan đến lực lượng cách mạng.

Lý do tôi nghi ngờ Công tước Grantz có thể là một nhà cách mạng là do nhiều hoàn cảnh khác nhau và mối liên hệ đã được xác nhận của Owen de Gethmora.

Nếu Công tước Grantz thực sự là một phần của lực lượng cách mạng, điều đó có nghĩa là ông ấy là một người thận trọng hơn nhiều so với người hàng xóm thân thiện mà tôi từng biết.

Sarkegar không thể tìm thấy bất kỳ bằng chứng nào.

"Tuy nhiên, thần tin rằng phán đoán của Điện hạ là chính xác."

"Tại sao?"

Nhưng Sarkegar đồng ý rằng Công tước Grantz có khả năng là một phần của lực lượng cách mạng.

"Thần cũng đã thâm nhập vào giới xã hội của đế chế dưới cái tên Bá tước Argon Ponteus."

"Ta hiểu rồi."

"Mọi người đều biết vụ bê bối rằng Công tước Grantz hiện tại, Arthur de Grantz, đã yêu một

người phụ nữ thường dân mà ông gặp ở Temple và cố gắng bỏ trốn."

"Ah."

Vì vậy, đó là hình ảnh thu nhỏ của 'một người hủy hoại cuộc sống của họ bằng cách đến Temple.'

"Vậy chuyện gì đã xảy ra?"

"Nếu ông ta bỏ trốn thành công, thì bây giờ ông ta đã không phải là Công tước Grantz."

Một cuộc bỏ trốn với một thường dân.

Và một thất bại.

"Bấy nhiêu đó không đủ lý lịch để nguyên rửa địa vị xã hội và nguồn gốc của một người sao?"

Sarkegar, ăn mặc như một cô hầu gái, để lộ hàm răng trắng trong một nụ cười xấu xa trên khuôn mặt thanh tú và duyên dáng.

Làm ơn.

Ừm, biểu hiện đó khiến cô trông xấu xa gấp ba lần so với thực tế, cô biết không?

Dù sao đi nữa, điều đó có nghĩa là vào thời điểm đó, Công tước Grantz và vợ của ông ta đã có một cuộc hôn nhân sắp đặt.

"Tất nhiên, Nữ công tước xứ Grantz ban đầu không nhạy cảm với địa vị xã hội."

"Ta không biết rõ về bà ấy, nhưng Nữ công tước có vẻ giống như một người cứng đầu thực sự."

Tôi xin lỗi, Liana.

Nhưng mẹ của cậu là một người cứng đầu, được chứ?

A, xin lỗi... Tôi xin lỗi.

Trước lời nói của tôi, Sarkegar nghiêng đầu với vẻ mặt trầm ngâm.

"Nghĩ lại thì, Nữ công tước cũng có lý do của mình. Cô ấy không thể không trở thành loại người như vậy..."

Đã sống một cuộc đời quý tộc trong một thời gian khá dài, Sarkegar có một lượng kiến thức cơ bản khá khá về các giới xã hội và tâm sinh lý của giới quý tộc mà không cần nghiên cứu trước.

"Công tước Grantz thường không tham gia vào các mối quan hệ xã hội, nhưng đối với Nữ công tước thì hơi khác một chút."

"Hừm..."

"Tuy nhiên, tại mọi buổi họp mặt xã hội hay bữa tiệc mà bà ấy tham dự, bà đều vô tình bị dán nhãn như vậy."

Sarkegar cười khúc khích một cách đáng ngại.

"Người bị Gia tộc Grantz ép phải kết hôn sắp đặt."

"Người có một cuộc hôn nhân thất bại."

"Người đã cam chịu ngay từ đầu để có được tình yêu của chồng mình."

"Người phụ nữ độc ác đã kết hôn với Công tước Grantz, chịu đựng những tin đồn tai tiếng vì bà ta thèm muốn quyền lực của ông ta."

Nghe nó làm tôi ớn lạnh.

"Bà ấy là một quý tộc có địa vị tăng lên nhờ kết hôn với Công tước Grantz, một người đàn ông có nhiều tin đồn tai tiếng. Ban đầu, bà ấy chỉ là con gái thứ hai trong một gia đình bá tước tầm thường thậm chí không có lãnh thổ. Bà ấy trở thành một người phụ nữ ngu ngốc và đáng thương mà chính sự tồn tại của mình đã trở thành một vụ bê bối."

Những gì cô ấy có được khi kết hôn với một người đàn ông có nhiều tin đồn tai tiếng là quyền lực trở thành Nữ công tước xứ Grantz.

Nhưng trong giới xã hội, cô bị khinh bỉ và bị đồn thổi là một người phụ nữ độc ác, vì địa vị xã hội mà từ bỏ phẩm giá của mình.

Chính vì thế cô không khỏi bị ám ảnh bởi quyền lực và uy tín của Nữ công tước xứ Grantz mà cô đã phải chịu đựng tất cả những điều đó để có được.

Cực kỳ ghét những tin đồn tai tiếng, nhưng cuối cùng không thể phủ nhận sự thật rằng cô đã đạt được tất cả mọi thứ vì chúng.

"Một cuộc hôn nhân như vậy có bao giờ suôn sẻ?"

Công tước, người đã không thể trốn thoát cùng người tình của mình và cuối cùng bị bắt và ép kết hôn.

Nữ công tước biết rõ tình hình và có chiến lược gả vào một gia đình đại quý tộc để nâng cao địa vị của mình.

Nữ công tước bị ám ảnh bởi quyền lực và uy tín mà bà cho rằng mình có được sau một cuộc hôn nhân thất bại. Nếu cô ấy phủ nhận ngay cả điều đó, cô ấy sẽ chọn một cuộc sống thất bại.

—Công tước bị ép kết hôn.

Việc không có đứa con nào giữa họ ngoài Liana sẽ là bằng chứng cho thấy cuộc hôn nhân của họ đã thất bại. Thật may mắn là ít nhất họ đã có Liana.

Nữ công tước, người không còn lựa chọn nào khác ngoài việc bị ám ảnh bởi địa vị của mình.

Công tước, người liên tục đặt câu hỏi và nguyên rủa ý nghĩa của địa vị khi nhìn vợ mình.

Và trên hết, là một thành viên của Orbis Class, nơi từ lâu đã là cái nôi của lực lượng cách mạng.

Như Sarkegar đã nói, không có bằng chứng cụ thể, nhưng có quá nhiều tình tiết.

Cũng giống như việc Charlotte chắc chắn rằng Valier là người kế vị của Ma vương do có quá

nhiều bằng chứng gián tiếp, ngay cả khi không có bằng chứng rõ ràng.

Có quá nhiều tình huống, và giờ không thể phủ nhận rằng Công tước Grantz đã đứng về phía lực lượng cách mạng.

Tôi đã cân nhắc nhiều khía cạnh khác nhau về sự tham gia của Công tước Grantz với những người cách mạng, nhưng cuối cùng, không có câu trả lời nào.

"Được thôi. Ta sẽ tự nhiên tìm hiểu xem Công tước Grantz có thực sự tham gia hay không khi ta liên lạc với các nhà lãnh đạo. Họ có ý kiến gì về việc ta không tham dự?"

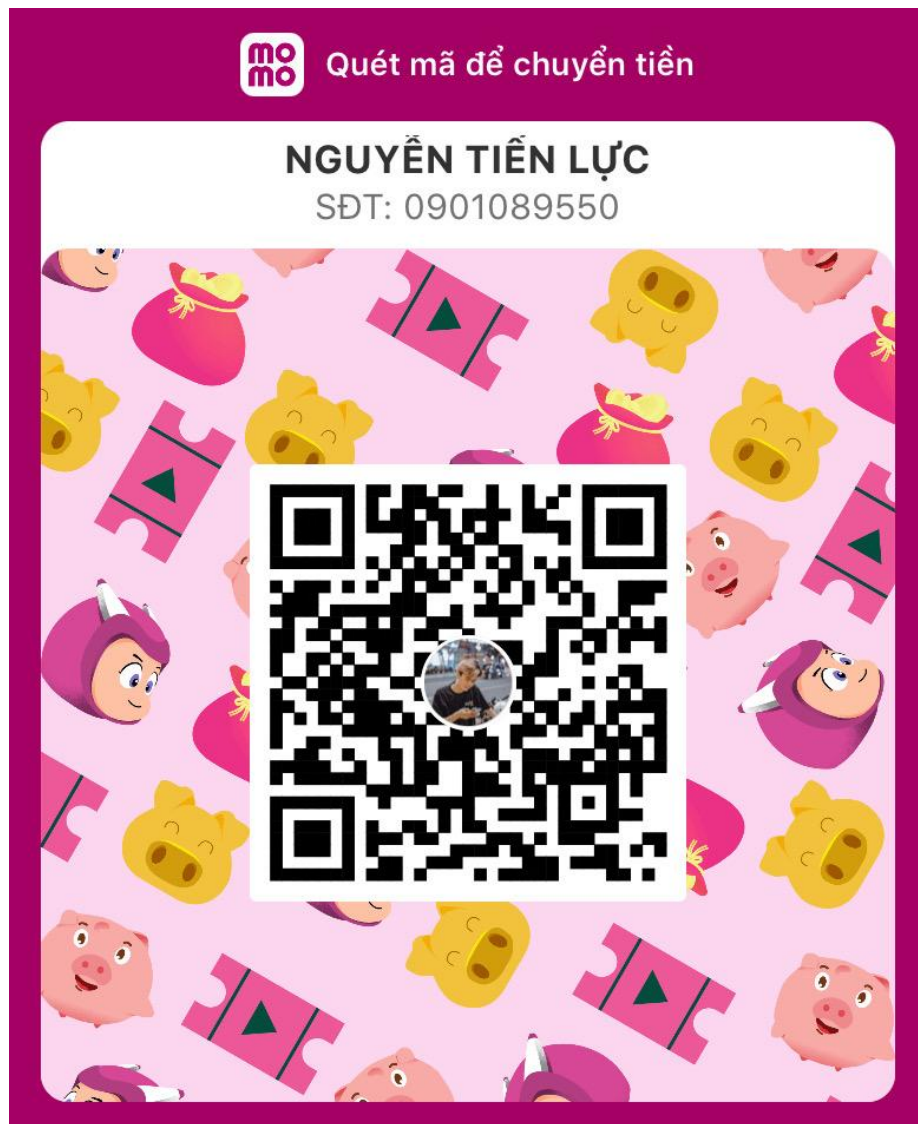
"Họ có vẻ thất vọng, nhưng họ nói rằng một cuộc họp cấp cao sẽ sớm diễn ra, và họ muốn thân tham dự. Nếu Công tước là một phần của nhóm nòng cốt, ông ấy cũng sẽ ở đó."

"Tốt. Rồi mọi chuyện sẽ sáng tỏ thôi."

Tuy nhiên, cuối cùng khả năng vẫn chỉ là khả năng.

Vẫn chưa có đủ thông tin để đưa ra bất kỳ kết luận nào, và ngay cả khi tôi biết rằng Công tước Grantz là một phần của lực lượng cách mạng, vẫn chưa rõ làm thế nào điều đó có thể trở thành một lá bài mà tôi có thể sử dụng.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading